

Taug: For at forferte Diskussionen saa meget som muligt, har jeg hidtil været taus overfor alle de Indvendinger, der ere gjorte med mine Vædringsforslag, og nu for at straffe dem, som vilde, at jeg ikke skulde have kommet til Orde, vil jeg tale meget kort. Der blev af den ærede Ordfører for Hæretallet (N. Sørensen) railleret over Noget, som jeg slet ikke har opstillet. Da han ikke kunde finde paa og noget Ordentligt ellers, stillede han Veirmøller op paa sin Vis. Han talte nemlig om Forpligtelsen, som Faderen havde mod det Foster, som var hans ligesaa godt som Moderens, stillede det op som noget Vatterligt. Jeg siger: Læs Maanedssbladet for Foreningen mod Lovbeskyttet Uædelighed, Martsang 1885; der staar en udmærket Afhandling om den Sag, om den Forpligtelse, en Fader har mod det Barn, som den af ham forførte Kvinde bærer under sit Hjerte; det er ligesaa godt hans som hendes. Men jeg forstaar meget godt den ærede Ordførers Spot med disse Sager, den har jeg hørt før i Dag. Jeg siger: Læs denne udmærkede Afhandling af Overretssæfesor Mourier. Jeg kunde have havt stor Øyst til at fremkomme med Noget af den, men da Tiden ikke er til det, vil jeg lade det ligge. Jeg vil kun sige overfor alle de Indvendinger, der rettes mod mine Paragrafer, at jeg fastholder Hovedprincippet i dem i enhver Henseende, thi at man ændrer lidt i Formen o. s. v. — ja, det kan jo gøres mellem 2den og 3die Behandling. Men hvad Ulykke er der i, om vi vedtog mine Forslag her? Jeg udstyder jo ikke noget af Ministeriets eller noget af det øvrige Udvalgs Forslag, jeg tager det jo Altsammen, det kommer med Altsammen, men der kommer lidt Ethis ved Siden af, som gaar mod Bohêmeismen, som løfter Hovedet uu i Danmark. Lad det blive udtalt her. Hvis Noget vil komme med Indvendinger herimod — vi kunne jo altid faae en Forhandling derom — saa skal jeg bevise det ud af Bohêmeismens egne Bøger, hvoraf der har staaet Stykker i Bøger og Blade. De maa ikke tro, mine Herrer, at jeg har vovet mig til Kampen her i Thinget uden først at binde og vare mig og slibe mine Vaaben og se dem efter. Nu vil jeg spørge de Herrer, som finde, at disse Forslag i Hovedsagen betegne den rigtige Vej at gaa. Hvad skulde det skade, at man siger Ja til dem? I Formen kunne de jo ændres — jeg holder slet ikke derpaa — de kunne jo ændres mellem 2den og 3die Behandling, saa der vedtages jo slet Intet; de kunne saa gaa over i Landstinget, Landstinget kan jo pille dem ud igjen, men hvem siger, hvem har Lov til her at sige, at Lands-

thinget er saa fæmt i Sædelighedsagen, at det vil hverken have Faderen frem eller Stiftelsen Luffet? Hvem har Lov til at sige det om Landstinget? Skulle vi ikke mene, at den store Adresse, der er kommet ind fra 150,000 Mennesker om Uædelighed her i Landet, ogsaa har virket paa Landstinget. Jeg mener, at Dagen her i Dag ser Folket nøie paa rundt omkring i Landet. Hvad her besluttet i Dag, er for Tusinder af Mennesker rundt omkring en mere vigtig Sag end Smørtsagen, og det vil man faae at mærke, at denne Sag efterhaanden kommer op og bliver brændende i Folket. Vi skulde maaske for at blive smurte om Munden med Smør lade Landet raadne op i Uædelighed! Jeg siger, at man taber Jugenting ved at vedtage mine Forslag, for saa vidt man vil ligger dem. De kunne jo saa gaa over i Landstinget og høre, hvad Landstinget udtaler. Hvorfor maa Landet ikke vide — da Landet jo er meget opsat paa Sædeligheds-spørgsmaalet i denne Tid, det siger jo den store Adresse haade fra Mænd og Kvinder — hvorfor maa Landet ikke vide ligesaa godt, hvordan Landstinget stiller sig, som hvordan Folkethinget stiller sig? I Dag faar man jo Noget at vide gennem Afstemningerne om, hvordan Folkethinget stiller sig, og hvorfor maa man ikke faae det Samme at vide om Landstinget? Jeg tror, at Landstinget i Sædelighed staar lige saa høit som Folkethinget. Hvorfor skulle vi have saa daarlige Tanker om Landstinget, at vi tro, at dersom vi blot lade Forslagene komme derover, blive de strax slaaede ihjel? Hvorfor skulle vi i saa Fald lade det være fri for det? Jeg vil ikke have saa daarlige Tanker om Landstinget, derfor vil jeg bede Alle, som finder det i og for sig rigtigt, at stemme for mine Forslag. Vi kunne faae Loven alligevel, den kan jo snart komme over i Landstinget, og hvis det vil pille mine Vædringsforslag ud igjen, er det uhyre let gjort. De kunne pilles ud i 5 Minuter, og saa kan Forslaget komme tilbage igjen og blive vedtaget, og saa er der aldeles ingen Skade slet derved. Jeg synes, vi skylder Landet, efter at det har sendt os den store Adresse, som vel Ingen vil nægte, er imod Uædeligheden — og der kommer desuden en Adresse fra Kvinder — at det ikke alene faar at se, hvordan Folkethinget stiller sig til dette Spørgsmaal, om Faderen maa komme frem — her er jo ikke Tale om Umuligheder eller om de Tilfælde, hvor han sniger sig bort som Tyv og Bedraager — men om han skal frem, hvor man kan faae ham frem eller ikke, og om vi skulle have Alle dem af Veien, som have saa travlt med at smide Dynner